

Když jsem 23. února vstoupil do tělocvičny, kde se odehrávalo okresní kolo ve šplhání, trochu jsem znejistěl. Tyče, na něž se šplhalo, byly o dost větší, než na které jsem zvyklý od nás z tělocvičny. Řekl jsem si ale, že to přeci není důvod k tomu, abych ze sebe nevydal vše, co dokážu. Jako první jsme šplhali my kluci, jako tým, po nás pak byla děvčata. Stojím na startu a slyším: „Ke startu, pozor, teď“ a už jsem byl nahoře. Sice mi na první pokus podjely nohy, ale aspoň jsem se pak mohl už jen zlepšovat a to se mi dařilo... Celkem se šplhalo čtyřikrát. Po ukončení závodu jsme se dohadovali, jestli budeme v celkovém pořadí třetí nebo čtvrtí. Pro všechny tak bylo velkým překvapením, že jsme byli druhí, a postoupili tak do krajského kola. Pro mne pak přišlo ještě jedno milé překvapení, a to když se vyhlašovali jednotlivci, a dozvěděl jsem se, že jsem byl celkem čtvrtý.

Honzík

